

РАЗНИ

Книгата въ Япония. У насъ книгата има голъмо значение като материалъ, на който се печататъ книги; освенъ това ние пишемъ на нея, завиваме разни нѣща, а отъ пресована книга получаваме така нареченото папъемаше, което въ много случаи замѣства дървото. Но всичко това е нищо въ сравнение съ онази роля, която книгата играе въ Япония. Безъ нея хората тамъ сѫ като безъ рѣце. Тя тамъ замѣства дървото, кожата, па даже и металитѣ. Замѣстя вълната, лена и много други материли. Даже стенитѣ на японските къщи сѫ направени само отъ дървени рамки, обтегнати съ тънка книга, която спира вѣтъра, но пропушта слънчевата свѣтлина.

Ала най-голъмо употребление въ Япония има маслената книга. Даже товаритѣ си съ чай японецъ покрива въ време на дъждъ съ намаслена книга, която, сгъната, заема много малко място, не пропушта вода и е лека като паяжина. Такъвъ книженъ брзентъ трае години. Файтондженитѣ въ голѣмитѣ градове се пазятъ отъ дъжда съ мушами, направени сѫщо отъ тънка намаслена книга; такава мушама струва на днешни наши пари всичко 28 лева.¹⁾

Чаятъ по чайнитѣ плантации се събира и пази въ книжни човали, направени отъ книгата „Жибу-гами“; казватъ, че чаятъ се запазва най-добре въ такива човали, още повече, че тѣ не пропускатъ и никакви настѣкоми.

Най-интересната отъ всички японски книжни материли е тъй наречената кожена книга, отъ която правятъ тютюнови кисии. Тази книга е извѣнредно гъвкава и съвсемъ прозрачна, макаръ че по дебелина не отстѫпва на кожата.

У японцитѣ, както е известно, много сѫ разпространени покривки за маса, салфетки, носни кърпи, чадъри и фенери — всички отъ книга.

Най-добрите качества японска книга се приготвяватъ отъ вѫтрешната кора на храсталаци и млади дървета, когато европейската книга се прави отъ дървесина или отъ парцали. Фабрикацията на японската книга отъ кора ѝ придава качествата, съ които тя се отличава: тънкостъ, лекостъ и красота.

Най-сетне въ Япония си служатъ съ книгата и за друга една оригинална цель. Японските просеци, като всички японци, обичатъ

¹⁾ Файтонитѣ въ Япония сѫ малки, леки двуколки само за единъ човѣкъ, теглени или тикани отъ единъ бързоходецъ, който се нарича „кули рикша“.